

واریز عیدی مستمري بگيران تامين اجتماعي تا ۱۲۵ اسفند ماه

عیدی پایان سال ۱۴۰۰ بازنشستگان تامین اجتماعی تا ۱۲۵ اسفند ماه در یک فرصت چندروزه واریز می‌شود.

به گزارش ایلنا، نحوه واریز عیدی بازنشستگان برخلاف مستمري انجام می‌شود و بنابراین ارتباطی میان زمان واریز مستمري‌ها با جدول زمان‌بندی حروف‌الفبا که مبنای پرداخت مستمري ماهیانه قرار می‌گیرد، وجود ندارد. این در حالی است که شایع‌ای در فضای مجازی در مورد پرداخت عیدی ۱۴۰۱ براساس حروف‌الفبا منتشر شده است.

طبق این گزارش، مبلغ عیدی پایان سال ۱۴۰۰ بازنشستگان یک میلیون و ۶۰۰ هزار تومان است که به این میزان ۴۰۰ هزار تومان حق همسر و از بابت هر فرزند تحت تکفل ۱۵۰ هزار تومان اضافه می‌شود.

رقم سبد معيشت کارگران، هزینه اجاره یک خانه است

یک فعال حوزه کار با بیان اینکه دستمزد ۱۰ تا ۱۲ درصد قیمت تمام‌شده کالا و خدمات را شامل می‌شود، می‌گوید: رقم سبد معيشت کارگران، حداقل‌های هزینه زندگی در حاشیه شهر است و با آن در برخی نقاط باید یک خانه اجاره کرد. عبدالله مختاری در گفت‌وگو با ایسنا گفت: عدد هشت میلیون و ۹۷۹ هزار تومانی که به عنوان رقم سبد معيشت خانوار کارگری تصویب شده در واقع حداقل هزینه زندگی در مناطق متوسط یا حاشیه کلان‌شهرهایی مثل تهران است و همین حالا با این مبلغ باید در برخی از نقاط شهر یک واحد اجاره کرد. وی با بیان اینکه هزینه‌های سبد معيشت کارگران بیش از این رقم است، ادامه داد: معتقدم در بحث دستمزد باید واقع‌گرایان‌تر باشیم چون در مورد هزینه خوراک‌ها هم اگر یک وعده غذای متوسط زندگی را حساب کنیم یا قیمت اقلامی مثل برنج را در نظر بگیریم، طبعاً هزینه خوراک‌ها بیش از رقم سه میلیون و ۲۸۶ هزار تومان می‌شود لاف‌زاري که به عنوان هزینه سبد معيشت تعیین شده میانگین حداقل‌های زندگی است.

مختاری با بیان اینکه دستمزد به ابزاری برای کارفرمایان در قبال کارگران تبدیل شده، اظهار کرد: در حال حاضر برخی از کارگاه‌ها مشکل دارند ولی همه بنگاه‌ها که دارای مشکل نیستند. در طول سال تمام کارگاه‌ها مشمول تغییر قیمت می‌شوند ولی آیا کارگران کارگاه‌ها و بنگاه‌ها محل افزایش و تغییر قیمت کالاهای کارفرمایان سود می‌برند؟ متأسفانه وقتی صحبت از معيشت کارگران می‌شود، بلافاصله اعلام بحران می‌کنیم.

این فعال حوزه کار تصریح کرد: وقتی نرخ دلار پایین می‌آید، بنگاه‌ها اعلام می‌کنند مواد اولیه و جنس را گران خریدند ولی وقتی دلار بالا می‌رود، نمی‌گویند که مواد اولیه را ارزان‌تر تهیه کرده‌اند که کارگاه‌ها و بنگاه‌ها را از زیان بفرورشانند و این مساله سواستفاده از بازار نامنظم اقتصادی است که باعث شده معيشت کارگران و طبقات فرودست دچار مشکل شود.

اعتراض کارکنان وزارت کار به وضعیت حقوق

جمعی از کارکنان وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در اعتراض به وضعیت حقوق و دستمزد خود صبح دیروز (۲۰ بهمن) مقابل ساختمان وزارت کار تجمع کردند.

به گزارش ایلنا و به گفته تجمع‌کنندگان که از اساتیدهای مختلف مقابل وزارت کار جمع شده بودند، نیروهای وزارت کار پایین‌ترین دستمزد را بین وزارتخانه‌های دیگر دریافت می‌کنند.

این عده می‌گویند: از هیچ‌گونه مزایای رفاهی برخوردار نیستیم و بین ما و نیروهای تهران تفاوت بسیاری وجود دارد و حتی بابت اضافه‌کار خود نیز حقوقی دریافت نمی‌کنند. طبق این گزارش، این نیروها خواهان برقراری عدالت مزدی و همچنین برقراری فوق‌العاده ویژه هم هستند.

تردستی دولت، شمار کارگران و بازنشستگان فقیر را افزایش می‌دهد

شکاف ۶ میلیونی سبد معيشت واقعی و دولت‌ساز

برای تعیین حداقل حقوق حول و حوش ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان را می‌دهند و از طرفی دیگر، دولت با اثرگذاری بر سازوکار تعیین نرخ سبد معيشت، در جهت فروکاستن از سطح دستمزد، وارد میدان شده است. در گفت‌وگو با «علیرضا حیدری» کارشناس رفاه و تامین اجتماعی که سابقه حضور در جلسات شورای عالی کار را به نمایندگی از کارگران دارد، به بررسی سناریوهای چیده شده برای تعیین دستمزد سال آینده پرداختیم.

نمایندگان مجلس و سایر افراد هم در ارتباط با آن اظهارنظر می‌کنند. این شرایط، موجب شده که حواشی دستمزد، مهم‌تر از نقش آن در شرایط تورمی باشد. طوری که دستمزد از مولفه اقتصادی – اجتماعی به مولفه‌ای سیاسی تبدیل شده است. برای تعیین دستمزد ۱۴۰۱، در انتهای امسال هم چنین شرایطی رقم خورده است. از یک طرف نمایندگان مجلس، پیشنهاد افزایش ۳۵ درصدی دستمزد برای منطبق کردن آن با مصوبه کمیسیون تلفیق بودجه ۱۴۰۱

کاهش مداوم ارزش پول ملی و عقب‌افتادن دستمزد کارگران از هزینه‌های زندگی، تعیین دستمزد این قشر را به یک «مساله ملی» بدل کرده است. در بیشتر کشورها، تعیین دستمزد به صورت عادی و به دور از مصاحبه‌ها و جنجال‌های پیرامون آن انجام می‌شود در حالی که در ایران، کارگران به سبب فاصله زیاد قیمت کالاها و خدمات در انتهای سال با ابتدای سال بعد، از ابتدای سال، منتظر تعیین دستمزد خود یا شنیدن خبرهای خوش در مورد آن هستند. در این میان گاه

زمانی که صحبت از سبد معيشت می‌شود، عده‌ای فکر می‌کنند که این عدد صرفاً نشان دادن سهم دستمزد از هزینه‌های زندگی است چرا که هیچ‌گاه از لحاظ کمی ارتباط معناداری میان نرخ دستمزد با سبد معيشت دیده نشده است. برای دستمزد سال آینده، نرخ سبد معيشت ۸ میلیون و ۹۷۹ هزار تومان تعیین شده است. محاسبات امسال سبد معيشت گویای چه واقعیتی‌هایی است؟

سبد معيشت، معیاری است برای تعیین دستمزد چرا که براساس ماده ۴۱ قانون کار، دستمزد براساس دو معیار تورم (بند ۱) و هزینه‌های زندگی خانوار (بند ۲) تعیین می‌شود. آنچه به اسم تورم می‌شناسیم، در هزینه‌های زندگی که بانام سبد یا همان هزینه‌های تلمین حداقل معيشت می‌شناسیم نمود پیدا می‌کند. این تورم برای ما که سید را تعیین می‌کنیم، قابل سنجش و سبک و سنگین است؛ حالا چه این تورم روی کالاهای خوراک‌کی و غیر خوراک‌کی قرار گرفته باشد و چه روی خدماتی مانند حمل و نقل و ارتباطات که به مثابه یک کالا خرید و فروش می‌شوند و قیمت‌های آنها با تورم بالا می‌روند. بنابراین سبد معيشت، سنج‌هایی است که جابه‌جایی مرزهای تورم را برای ماملوس می‌کند. از این طریق می‌توان رابطه دستمزد با تورم را سنجید و نسبت به هر سال مقایسه کرد. از این طریق در می‌یابیم که سفره‌های خانوار‌های وابسته به دستمزد، متناسب با تورم و تغییرات ماهیانه آن، چه میزان کوچک شده است. بر همین اساس، سبد معيشت را در سال‌های ۹۷ تا ۱۴۰۰ سنجیدیم. برای سبد معيشت سال ۱۳۹۷ که نرخ آن در اسفند ماه سال ۹۶ اعلام شد، قیمت خوراک‌ها، رقمی حدود ۶۴۰ هزار تومان بود و کل قیمت سبد ۲ میلیون و ۶۴۵ هزار تومان محاسبه شده بود. در سال ۹۷، قیمت خوراک‌های سبد معيشت سال ۹۸ برابر ۹۹۲ هزار و ۴۰۰ تومان محاسبه شد اما قیمت کل سبد، ۳ میلیون و ۷۵۹ هزار تومان استخراج شد که حاکی از رشد ۵۵ درصدی نرخ خوراک‌ها در سال ۹۸ نسبت به سال ۹۷ است. در سال ۹۸ فارغ از نرخ تورم، همان سبد خوراک‌کی و آشامیدنی که مبنای تعیین دستمزد قرار گرفته بود را به بازار بردیم و به قیمت یک میلیون و ۵۲۸ هزار تومان رسیدیم. وقتی بررسی کردیم که ببینیم چه اندازه تغییرات قیمت داشتیم از حاصل تقسیم یک میلیون و ۵۲۸ هزار تومان بر هزینه‌های خوراک‌کی سبد ابتدای سال که ۹۹۲ هزار و ۴۰۰ تومان محاسبه شده بود، متوجه افزایش ۵۴ درصدی قیمت خوراک‌های هاشدیم. البته مرکز آمار در همان سال اعلام کرده بود که تورم خوراک‌ها و آشامیدنی‌ها ۵۵٫۷ درصد است.

محاسبات سبد معيشت سال آینده در نوع خود یک به لحاظ اقتصادی است یعنی به گونه‌ای محاسبه کرده‌اند که نرخ تورم کالاهای اساسی و پر تقاضا از متوسط نرخ تورم تمامی کالاها و خدمات پایین‌تر است!

سبد معيشتی که دولت آن را محاسبه کرده، در بخش خوراک‌ها محدود ۳ میلیون و ۲۸۰ هزار تومان قیمت دارد؛ یعنی تفاوتی حدود ۷۰۰ هزار تومان! این ارقام حکایت از رشد حدود ۳۰ درصدی نسبت به سال ۹۹ دارند در حالی که طبق اعلام مرکز آمار در دی ماه سال ۱۴۰۰، افزایش تورم قیمت خوراک‌ها و آشامیدنی‌ها رقمی حدود ۵۶ درصد است. یعنی این‌ها هیچ تناسبی نسبت به سال گذشته ندارند، ضمن اینکه سهم خوراک‌ها و آشامیدنی‌ها در سبدی که دولتی‌ها سنجیده‌اند، در هزینه کل سبد که ۸ میلیون و ۹۷۹ هزار تومان اعلام شده، ۲۶٫۶ درصد است. باین حساب، کارگران را به دهک چهارم هزینه‌ور آمد برده‌اند، آن‌هم با یک سال تأخیر. حالا فرض کنیم که دهک چهارم را درست در نظر گرفته‌اند و نسبت ۲۶ درصدی هم درست است اما اگر این ۲۶ درصد را به ماخذ سبد خوراک‌ها و آشامیدنی یعنی ۳ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان در نظر بگیریم، باز ۸ میلیون و ۹۷۹ هزار تومان برای کل سبد مواجه

می‌شویم اما اگر ۳۶ درصد را به ماخذ ۲ میلیون و ۵۲۵ هزار تومان رسیدیم که نسبت به سال ۹۸، رشد نزدیک به ۵۶ درصدی را نشان می‌داد. مرکز آمار در همان سال ۱۳۹۹، رشد سبد خوراک‌ها را حدود ۵۶ درصد اعلام کرده بود. حالا به سال ۱۴۰۰ می‌رسیم اگر آن ۵۶ درصدی رشد قیمت خوراک‌ها و آشامیدنی‌ها را این بخش قرار دهیم، یعنی با همان محاسبات گذشته، قیمتی که برای سبد خوراک‌ها به دست می‌آید، ۳ میلیون و ۹۴۰ هزار تومان است، در صورتی که

بله، اگر این ۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان را برای تعیین مزد (ماده ۴۱ قانون کار) ملاک قرار دهیم یا اینکه سبد ۱۱ میلیون تومانی را ملاک قرار دهیم، به‌طور طبیعی در مورد عدد نهایی دستمزد کارگران به نتایج متفاوتی می‌رسیم. سال گذشته که سبد را ۶ میلیون و ۸۵۰ هزار تومان استخراج شد، به کارگر مجرد ۳ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان و به کارگر متأهل با ۴ فرزند، ۴ میلیون و ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار تومان دستمزد دادند. اگر دستمزد کارگر متأهل با ۲ فرزند را در نظر بگیریم و آن را تقسیم بر ۶ میلیون و ۸۵۰ هزار تومان کنیم، متوجه می‌شویم که در سال ۱۴۰۰ برابر ۶۱۰ درصد سبد معيشت به عنوان دستمزد به کارگران پرداخت شد. اگر این نسبت را براساس سبد ۱۱ میلیون تومانی در نظر بگیریم، یعنی اگر سبد واقعی سال آینده ۱۱ میلیون تومان باشد، تفاسیل این میزان از سبد معيشت سال گذشته به ۶ میلیون و ۷۰۰ تا ۸۰۰ هزار تومان می‌رسد یعنی باید برای سال ۱۴۰۱، رقمی حدود ۶ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان روی دستمزد کارگر متأهل بگذاریم تا قدرت خریدش

اینجا مشخص می‌شود که وقتی سبد را برای ما محاسبه می‌کنند و در واقع سبد را دولت برای کارگر و کارفرما می‌آورد، چه دلیلی دارد! اگر نسبت نرخ کل سبد امسال به سبد سال می‌رسد یعنی باید برای سال ۱۴۰۱، رقمی حدود ۶ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان روی دستمزد کارگر متأهل بگذاریم تا قدرت خریدش

۱۴۰۱ و سبد معيشت واقعی حدود ۱۱ میلیون تومانی برسد. حالا اگر همان ۶۱ درصد سبد معيشت که به کارگر در سال جاری پرداخت می‌شود را در نظر بگیریم و در سبد ۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تومانی محاسبه شده بر مبنای محاسبات دولت در سبد غذایی قرار دهیم، متوجه می‌شویم که ۵ میلیون و ۴۲۹ هزار تومان باید در دستمزد قرار گیرد تا شکاف هزینه‌های سال جاری با سبد سال آینده جبران شود. این رقم با شکافی که در تفاضل سبد امسال با سبد ۱۱ میلیون تومان سال آینده دارد ورق‌م آن ۶ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان اعلام شد، یک میلیون و ۳۷۱ هزار تومان فاصله دارد. این یعنی بین محاسبه‌ای که بر مبنای نرخ سنجش شده توسط دولت ارائه شده به نرخ واقعی، حدود یک میلیون و ۳۸۰ هزار تومان فاصله وجود دارد.

ورود دولت به محاسبات مزدی، از ابتدا طرف نقد منفی مخالفان قرار گرفت چرا که دولت خود کارفرمای حداقل یک تا دو میلیون کارگر پیمانکاری است. دولت در رابطه با میزان افزایش دستمزد کارگران پیشنهاد می‌دهد و در لایحه بودجه ۱۴۰۱ هم پیشنهاد افزایش ۱۰ درصدی دستمزد کارگران شاغل در دستگاه‌های دولتی را داده است. آثار مداخله دولت در این حوزه چیست؟

اینجا مشخص می‌شود که وقتی سبد را برای ما محاسبه می‌کنند و در واقع سبد را دولت برای کارگر و کارفرما می‌آورد، چه دلیلی دارد! اگر نسبت نرخ کل سبد امسال به سبد سال می‌رسد یعنی باید برای سال ۱۴۰۱، رقمی حدود ۶ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان روی دستمزد کارگر متأهل بگذاریم تا قدرت خریدش

سال آینده را تعیین می‌کند. طبق عرف، جلسات مزدی پایان سال همیشه از روال عادی مندرج در ماده ۱۶۸ قانون کار، خارج می‌شوند و به حالت فوق‌العاده در می‌آیند. با توجه به اهمیت موضوع برای کارگران، چرا عرف سال‌های گذشته را کنار گذاشته‌اند؟

به نظر می‌رسد که فرصتی برای مذاکره و چانه‌زنی قائل نشده‌اند. در سال‌های گذشته وقتی به پایان سال می‌رسیدیم، جلسات شورای عالی کار به صورت فوق‌العاده و شبانه‌روزی برگزار می‌شدند اما برای امسال وقت تعیین می‌کنند و فوریت جلسات و اهمیت موضوع را برای بیش از ۱۰ میلیون کارگر بیمه‌شده تامین اجتماعی، کنار می‌زنند. این نتیجه محاسباتی است که باید به تهیه‌کنندگان «جایزه نوبل» داد! اساساً یک چنین اعدادی «به‌طور طبیعی» قابل استخراج نیستند.

در قاعده تورم، همیشه می‌گویند که کالاهای اساسی و مورد نیاز خانوار و طبقات و دهک‌های پایین‌ترین تورم و بیشترین سهم را در افزایش شاخص کل دارند. مثلاً در مرداد ماه سال جاری ششصد و ۶۸ درصد، کنار ۱۲۱ درصد و دوغ ۵۹ درصد نسبت به سال پیش آن گران‌تر شده‌اند. گروه لبنیات بیشترین رشد قیمت‌ها را دارد. در کنار آن حبوبات و میوه و سبزیجات هم رشد چشمگیری دارند.

معمولاً در پایان سال نمایندگان هم ارقامی را برای تعیین دستمزد سال بعد ارائه می‌کنند. امسال چه ارقامی مطرح شده است؟

در کمیسیون اجتماعی مجلس در مورد افزایش دستمزد کارگران بحث شده و «ولی اسماعیلی» رئیس این کمیسیون، پیشنهاد افزایش ۲۵ درصدی دستمزد را مطرح کرده است. اگر این ۲۵ درصد را روی سرجمع درآمد کارگران بگذاریم حدود یک میلیون و ۴۷۰ هزار تومان افزایش برای سال آینده را شامل می‌شود که اگر آن را روی ۶ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان دستمزد سال جاری بگذاریم، به عدد ۵ میلیون و ۶۷۰ هزار تومان می‌رسیم. اگر همین میزان را روی سبد ۸ میلیون و ۹۷۹ هزار تومانی، انطباق دهیم، متوجه می‌شویم که در صورت افزایش ۲۵ درصدی دستمزد سال آینده، تنها چیزی حدود ۶۳ درصد سبد معيشت اعلام شده به واسطه دستمزد پوشش داده می‌شود یعنی همچنان ۳۷ درصد هزینه‌های زندگی در دستمزد سال آینده قرار نمی‌گیرند. ۳۵ درصدی که رئیس کمیسیون اجتماعی پیشنهاد می‌دهد، مایه مصوبه کمیسیون تلفیق بودجه برای افزایش حقوق کارکنان دولت در سال آینده است که مقدار آن را ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان اعلام کرده‌اند. به این معنا قدرت خرید به مراتب در سال آینده وضعیتی بدتر پیدا می‌کند و چون دستمزد کارگران به ماده ۱۱۱ قانون تامین اجتماعی با موضوع تعیین افزایش مستمري بازنشستگان حداقلی‌گیر تامین اجتماعی تسری می‌یابد، یعنی هم تعداد کارگران فقیر و هم تعداد بازنشستگان فقیر را افزایش داده‌ایم.

گذشته یعنی نسبت ۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان به ۶ میلیون و ۸۵۰ هزار تومان را بستن، متوجه می‌شویم که سبد معیار محاسبه دستمزد سال آینده، نسبت به سبد معیار تعیین دستمزد ۱۴۰۰ تنها ۳۰ درصد رشد داشته، در حالی که متوسط نرخ تورم در فاصله یک ساله میان تعیین این دو سبد، بیشتر از ۴۰ درصد و حدود ۴۲ درصد بوده است. تفاوت این ۴۲ درصد با ۳۰ درصد، حاکی از در نظر نگرفتن یک تورم ۱۲ درصدی است. این ۳۰ درصد حتی با نرخ تورم خوراک‌ها و غیر خوراک‌کی در دی ماه ۱۴۰۰ هماهنگی ندارد. در شرایطی که تورم خوراک‌ها ۵۶ درصد

در سال‌های گذشته، جلسات شورای عالی کار برای تعیین مزد به صورت فوق‌العاده و شبانه‌روزی برگزار می‌شدند؛ اما برای امسال وقت تعیین می‌کنند و فوریت جلسات و اهمیت موضوع را کنار می‌زنند

و غیر خوراک‌ها ۵۹٫۲ درصد بوده، تنها ۳۰ درصد افزایش قیمت را در کل سبد در بازه یک ساله در نظر گرفته‌اند! این در حالی است که تورم سبد خوراک‌ها و آشامیدنی‌ها تا دو برابر میانگین تورم کشور است؛ آن هم برای کالاهایی که به خاطر مصرف گسترده آنها از سوی قشر بزرگی از جامعه، تقاضای بالایی وجود دارد و معمولاً تورمشان بالاتر از متوسط تورم اعلامی از سوی مرکز آمار است. بر همین اساس، محاسبات سبد سال آینده در نوع خود یک تردستی و از عجایب تاریخ به لحاظ اقتصادی محسوب می‌شوند؛ یعنی به گونه‌ای محاسبه کرده‌اند که نرخ تورم کالاهای اساسی و پر تقاضا از متوسط نرخ تورم تمامی کالاها و خدمات پایین‌تر است.

رعیتی‌فرد، معاون روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و دبیر جلسات شورای عالی کار با اشاره به تعیین دستمزد ۱۴۰۱ در پایان سال گفته که شورای عالی کار بر اساس تکلیف ماهیانه و جلسات منظم و راس موعود خود دستمزد